

procent van hun invoer van uranium afhankelijk van Rusland. De geopolitieke ontwikkeling maakt dat de aanbodzijde van de markt minder voorspelbaar wordt dan voorheen. Maar de huidige uraniumprijs houdt nog geen rekening met onderbrekingen in de aanvoer.

AANBODRATIONALISATIE

Ander belangrijk element is dat 60 procent van het uraniumaanbod afkomstig is van staatsbedrijven, die er niet dezelfde economische logica op nahouden als private bedrijven die inkomsten moeten hebben om hun voortbestaan te garanderen. Dat is de reden waarom deze de markt ook na 2011 bleven overspoelen met uranium, zelfs al was dit economisch niet rendabel. De voorbije kwartalen kwam er toch stilaan een mentaliteitswijziging. Het Kazachse staatsbedrijf KazAtomProm wil tussen 2018 en 2020 de output met een vijfde verminderen. Paladin Resources (onderdeel van het Australische beursgenoteerde mijnbouwbedrijf Paladin Energy) zal de productie bij de Langer Heinrich-mijn in Namibië tijdelijk opschorten. Ook de Canadese beursgenoteerde uraniumproducent Cameco besliste vorig jaar om de grootste mijn van de groep, McArthur River, samen met verwerkingsinstallatie Key Lake tot eind 2018 op non-actief te zetten. Eerder gebeurde in 2016 al hetzelfde met de Rabbit Lake-mijn. Cameco kan ondanks de lagere productie probleemloos de lopende afnamecontracten blijven honoreren door de eigen voorraden aan te spreken en uranium op de markt aan te kopen. De mijngroep kan momenteel het benodigde uranium op de markt inkopen tegen een prijs die 20 dollar per pond lager ligt dan de totale productiekosten.

VRAAG BLIJFT TOENEMEN

Landen met een hoge behoefte aan goedkope energie hebben een andere visie op nucleaire energie dan veel westerse landen. Het Westen telt veel verouderde

WERELDWIJD ZIJN ER MOMENTEEL 57 KERN- CENTRALES IN AANBOUW, VERUIT DE MEESTE IN AZIË

centrales en kernenergie is in de eerste plaats een politiek thema waarover slechts moeizaam een sereen debat kan worden gevoerd. In het Midden-Oosten, Rusland en de opkomende groeielanden in Azië liggen de kaarten helemaal anders. Zij zien niet in waarom het Westen decennialang kon profiteren van goedkope energie en nu aan hen dat voorrecht wordt ontzegd. Uit de meest recente cijfers van de World Nuclear Association blijkt dat er in mei wereldwijd 450 nucleaire reactoren in bedrijf waren.

Daarnaast zijn er momenteel 57 in aanbouw, waarvan veruit de meeste in Azië. In

China staan er momenteel 19 centrales in de steigers. Daarnaast worden vergunningen afgeleverd voor acht bijkomende centrales. Ook in

India en Rusland zijn bij elkaar zes centrales in aanbouw. In het Midden-Oosten plant Saoedi-Arabië zestien centrales tussen nu en 2030 om de afhankelijkheid van ruwe olie te verminderen.

Per saldo komt er wereldwijd meer nucleaire capaciteit bij dan er verdwijnt. De vraag naar kernbrandstof zal de komende jaren dus alleen maar toenemen. Momenteel is er nog een aanbodoverschot op de mondiale uraniummarkt. Dit zal de komende jaren geleidelijk verdwijnen en omgezet worden in een tekort naarmate de vraag groeit en de mijnproductie krimpt.

VOORUITZICHTEN

Het is voor de producenten op dit moment interessanter om de reserves in de grond te laten zitten dan om deze te ontginnen. Een absurde situatie die uiteraard niet eindeloos kan blijven duren. Alles samen wordt dit jaar alleen al 17